

munaal Embedsmænd, sikkert neppe være et Par Hundrede Rigsdaler, og Sagen stiller sig altsaa saaledes, at Byen, saafremt Grundlovens § 91 blev gennemført, vilde spare en ganske betydelig aarlig Rente, der svarer til en meget betydelig Capital. Hvad der saaledes er Tilfældet med Aarhus, er i endnu langt højere Grad Tilfældet med Randers og andre Byer, jeg kender, og jeg betvivler overhovedet ikke, at de Indtægter, som i de allerfleste Byer i Danmark ere henlagte til deres reent communale Udgifter, ere saa store, at Byerne vilde have Fordeel af at udnævne deres egen Borgemeester med den Pligt og paa de Vilkaar, at

Formanden: Jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at dette Spørgsmaal, om Byerne selv skulle udnævne deres Borgemeestre, ikke med Rette kan forhandles under Behandlingen af et Lovforslag om Vederlag for Contoirudgifter til en enkelt Borgemeester, og at det vil føre for vidt, naar man ikke søger at begrænse sig til Lovforslagets umiddelbare Indhold, og til hvad dermed staaer i nærmere Forbindelse.

Steenstrup: Jeg skal vogte mig for at gaae for vidt; men jeg troer i alt Fald ikke, jeg gjør det, naar jeg siger, at Udgifterne ved det Embede, som her er under Omtale, med Hensyn til den reent communale Side ere saa ubetydelige, at det vilde være en Fordeel for denne By selv at udnævne sin Borgemeester.

J. A. Hansen: Jeg skal blot tillade mig at oplyse, at denne Sag allerede i forrige Samling var til Forhandling, og at den da blev behandlet af det Udvalg, til hvilket man i hver Session pleier at henvise samtlige Contoirholdssager. Udvalget afgav en Betænkning, dets Indstilling blev vedtagen her i Thinget, og det Lovforslag, som nu atter er blevet forelagt, fordi Sagen ikke sidst blev tilendebragt, er i fuld Overensstemmelse med, hvad der da blev vedtaget i Folkethinget. Jeg troer derfor, at vi nu kunne gaae hen over denne Sag uden videre, at indlade os i dyberegaaende Undersøgelser, idet den fornødne Prøvelse allerede

tidligere er foretagen, og idet jeg troer, at de samme Grundsætninger, som dengang gjorde sig gjældende, ogsaa vilde gjøre sig gjældende i nærværende Rigsdag.

Rühnel: Da jeg forlangte Ordet, vidste jeg ikke, at den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts Bde Valgfreds (J. A. Hansen) ogsaa havde forlangt det, ellers vilde jeg maaskee ikke have forlangt det. Det var navnlig for at fremkomme med de Bemærkninger, som den ærede foregaaende Taler fremsatte, at jeg forlangte Ordet, men da jeg nu har det, vil jeg dog gjøre opmærksom paa en Omstændighed, som jeg ellers havde tænkt at bringe frem ved et Endringsforslag til 2den Behandling. Det foreliggende Lovforslag adstiller sig nemlig dog lidt fra de Love, som hidtil ere blevne vedtagne med Hensyn til Contoirholdsogdtgjørelser, idet der nemlig stager, at denne Lov skal træde i Kraft den 1ste April 1867, hvilket i Motiverne ganske rigtigt er begrundet af Hensyn til en Tillægsbevilling, som den høitærede Minister vil forlange, og hvori der er omtalt et Forslag om, at der kan udbetales til den nuværende Ihændehaver af Embedet, og den tidligere Constituerede, foruden de 138 Rd., som er det foreløbig fastsatte Contoirholdsvederlag, tillige Forstkjellen mellem disse 138 Rd. og de 600 Rd., som fremtidigens skulle udgjøre Contoirholdsogdtgjørelsen, altsaa en Dvotadeel til hver af 462 Rd. Det er fuldstændigt i sin Orden, og jeg skal ogsaa med Glæde i sin Tid give min Stemme dertil. Men jeg troer, at der er en Omstændighed, som den høitærede Minister har overseet, eller maaskee har anseet for saa ubetydelig, at den ikke er kommen i Betragtning. Revisionen af denne Lov er fastsat at skulle stee inden Udgangen af Finantsaaret 1871—72. Vi vide jo, at der er fastsat en Tid af 5 Aar, inden hvis Udløb Revisionen af disse Contoirholdslove skal foregaae, idet man har anseet 5 Aar for at være en nogenlunde passende Tidsperiode, i hvilken man kan vinde Erfaringer, hvorpaa en Revision kunde støtte sig, og det kunde tænkes, at det vilde være til Skade for vedkommende Embedsperson eller for Statskassen, om en saadan Revision blev udsat i længere Tid. Vi